2 Vprašanje Janeza Krstnika

Druga adventna nedelja

Matej 11, 2 - 6
Janez pa je v ječi slišal o Mesijevih delih in mu je po svojih učencih, ki pa jih je poslal k njemu, rekel: »Ali si ti tisti, ki mora priti,ali naj čakamo drugega?« Jezus jim je odgovoril in dejal: »Pojdite in sporočite Janezu, kar slišite in vidite: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi so obujeni, ubogim se oznanja Evangelij; in blagor tistemu, ki se ne spotakne nad menoj.«

Matej 11, 27 - 30
»Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in se učite od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.«

4.december 1871

Ko je v tistem času Janez Krstnik sedel v ujetništvu, je poslal nekatere svoje učence k Meni z vprašanjem, če sem Jaz tisti, ki bi moral priti kot obljubljeni Mesija, da bi ljudi osvobodil zatiranja in jih dvignil do duhovnega dostojanstva, zaradi katerega so bili ljudje pravzaprav ustvarjeni – ali naj čaka na nekoga drugega.

To vprašanje, če Sem res tisti, o katerem so preroki govorili, se je tudi sedaj zopet pojavilo v mislih tistih, ki jim primanjkuje jasnega razumevanja. Ti imajo nekakšno skrito slutnjo o nekakšnem bodočem duhovnem stanju, ki bo stare tradicionalne verske običaje delno uničilo, delno pa jih bo popeljalo nazaj na pravo pot. Zaradi tega tudi pošiljajo svoje učence z vprašanjem: »Si Ti tisti, ki bi moral priti, ali moramo čakati na nekoga drugega?«

Ti učenci ali privrženci resničnega verskega nauka so še ujeti v svojih, že v mladosti odtisnjenih religioznih osnovah, ki Moj nauk ne postavljajo vedno v pravo luč in ki skupaj s ceremonijami vedno pripeljejo do omahovanja.

Ti učenci ali možje, ki so vodje religioznega in verskega gibanja, še niso brez predsodkov. V svoji notranjosti Me vprašujejo: »Ali delamo tako prav ali ne?« In Jaz, ki po Mojih hlapcih ta nauk, ki Sem ga že nekoč podal, sedaj ponovno dajem, in ga še naprej pojasnjujem, jim odgovarjam: Glejte Moja dejanja; glejte Moje otroke, kako dojemajo ljubezen do Boga in do bližnjega. Glejte čudeže, katere ustvarja posameznikova moč volje, ne tako, kakor nekoč iz Mojih lastnih rok, toda vendar tako, da v mnogih primerih lahko osramotijo vaše učenjake in zdravnike.

Takrat Sem govoril: »Vi ste kot otroci! Žvižgali ste in vaši vrstniki niso hoteli plesati; žalovali ste, oni pa niso hoteli jokati!« In sedaj ponovno pravim: »V vaših otroških predstavah verujete in upate, da bodo ljudje sledili vašim voditeljem, vendar boste videli prav nasprotno! Ljudje boste skupaj z vašimi voditelji žalovali, pa vendar ne boste nikomur izvabili solze ali občutili sočutja!«

Kakor nekoč, tako je tudi sedaj in tako tudi vedno bo: Nebeško kraljestvo se mora pridobiti s silo! S silo se mora izgnati stari Adam in z močno voljo obleči novi, drugače je vse, kar bi hoteli preobraziti, zaman. Slediti srednjo pot in delno uporabljati Moj nauk, delno pa uporabljati obrede zastarelih institucij, ne gre. Jaz sem Duh, in kdor me hoče častiti, Me mora častiti v duhu in resnici, častiti v resnici pa se pravi: z neomajnim zaupanjem – s silo! In kdor s silo zgrabi nebesa, si jih bo tudi lastil.

Takratni in današnji ljudje so imeli in imajo zmotno mišljenje o Janezu, Mojemu predhodniku, in tudi o Meni. Verjamejo, da vidijo Janeza s svojega lastnega stališča in tako si Mene predstavljajo kot nekoga, ki bo izboljšal njihov posvetni položaj. In vsakemu predhodniku in zavzetemu borcu za Moj nauk se bo godilo kot nekoč Janezu; prav tako bo malo razumljen kot Jaz, ki Sem v tem Mojem nauku že več let med vami, posredno in neposredno po Mojih piscih in hlapcih.

Ljudje ga vsepovsod, celo če o Mojem nauku nekaj vedo, ali se sedaj z njim seznanjajo, želijo prilagoditi življenje tako, da ne bi potrebovali nobenega žrtvovanja ali nobenega samozatajevanja, da bi postali Moji učenci in Moji otroci.

Kar Sem nekoč dejal o mestu Judov, velja še danes za vsa velika glavna mesta vaše zemlje. Tam, kjer naj bi vladala največja razsvetljenost, vlada največja tema. In v tistih mestih, kjer Sem se Sam ljudem neposredno razkril, se najmanj menijo za Mene, kakor nekoč v Kani, kjer Sem storil prvi javni čudež.

Vidite, tisočletje je preteklo, toda ljudje so ostali isti. Nekoč sem rekel: »Nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sin.« In tudi sedaj moram z obžalovanjem ponovno reči: »Samo Božja ljubezen Me pozna v najvišjem pomenu in sicer ljubezen, ki je v soglasju z modrostjo.«

Ljudje bi Me radi našli, toda ne znajo iskati. Oboji, voditelji in vodeni, so polni predsodkov in jim visi pred očmi, kakor nekoč Mojzesu, trikratno zagrinjalo. In čeprav bi ga hoteli vzdigniti, ko jim kličem: »Pridite k Meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in dal vam Bom počitek!« - ne razumejo tega klica. Ne poznajo še pastirjevega glasu in so kot izgubljene ovce, ki bodo šele po dolgem tavanju v temi prispele do luči ljubezni, resnice in popolne zavesti.

Tudi sedaj bo tako, kakor Sem nekoč dejal: »Modrim in učenjakom bo pridržano, kar bo razodeto preprostim, ki iščejo s srcem!« Vsi reformatorji, ki so se sedaj postavili na čelo verujočih, in ki upajo na nekakšna boljša duhovna stanja, bodo morali opustiti kar nekaj svojih najljubših idej, tako kot njihovi privrženci. Prenesti bodo morali še nekaj bridkosti, dokler ne bodo dojeli besed, katere Sem nekoč govoril: »Moje breme je nežno in Moj jarem lahek!« Učite se od Mene ponižnosti, rahločutnosti in ljubezni do bližnjega ali v verskem pogledu strpnosti oziroma tolerance, tako boste našli

duševni mir in boste lahko ta mir predali drugim, katerim sedaj še manjka.

Tako, kakor so se tam pred Mojimi leti poučevanja vsi ti dogodki odvijali in je Janez kot Moj predhodnik pridigal v puščavi, je tudi sedaj, predno bo sledil Moj resnični prihod. Moj predhodnik je ponovno Moje neposredno razodetje posameznikom.

Duhovni veter veje. Prihaja iz Mojih nebes zato, da bi očistil nasičeni duhovni zrak, ki je obtežen z vašimi vsakovrstnimi zlobnimi izparevanji. Ta duhovni veter je buditelj, očiščevalec in nosilec nove dobe tako, da bo človeštvo pripeljalo bližje k duhovnemu cilju in bo končno razumelo, kaj pomeni religija v duhovnem pomenu in kaj se pravi moliti Mene v duhu in resnici.

Ljudje se še vedno oklepajo ceremonij in obredov – znamenje, da so sami še zelo materialni, da si želijo in razumejo samo materialno. Samo, ko bodo ljudje najprej duhovno poučeni, bodo spoznali, da Jaz kot Duh ne potrebujem nobenega materialnega sredstva, da bi Me razumeli, ko bodo spoznali, kaj pravzaprav pomeni Duh in duhovna izobrazba, ter bodo samo takrat dojeli, kako daleč so se oddaljili od prave poti. Odgovorni so za Moje besede, da edino Jaz kot Sin poznam Očeta in On Mene, čeprav Sem nekoč osebno učil na zemlji, kako naj se to spoznanje prenaša ljudem, vsem vam, ki nosite v srcih iskrico Moje Božje Biti, ki vas vzpodbuja k temu, da postanete eno z Menoj.

Vsa ta sledeča pojasnila Evangelijev za vsako nedeljo, ki so v krščanskem cerkvenem letu ustaljene, vam bodo prikazala, kako duhovna izobrazba človeštva napreduje postopoma in kako vi sami, nošeni z duhovnim tokom, že dolgo časa hodite po poti razsvetljenja z namenom, da postanete to, za kar Sem vas ustvaril, vzgajal in določil.

Prebudite se, Moji otroci! Ne zatiskajte si vaših ušes pred besedami klicočega v puščavi, pred nareki, ki vam jih dajem v takšnem obilju! Prebudite se in poslušajte nebeške harmonije, ki so poslane od zgoraj navzdol, da bi vam dokazale, da je vaš izvor duhoven – in da imate drugačno nalogo in poslanstvo, kakor živeti samo v tistem, kar pripada svetu.

Zdaj veje duhovni veter skozi vsa srca; in čeprav tisoči ne razumejo njegovega zvoka, tako vsaj vi ne bodite gluhi, ki poznate njegovo gibanje in namen! Prebudite se, odvrzite posvetne stvari daleč od sebe! Vi ste duhovni, prebivalci nekega drugega, večjega, neskončnega, večnega sveta! Ne pozabite, da je to prehodno zemeljsko življenje, ki tako tekoče hiti mimo vas, preskusno življenje! Večji, resnično največji del, čaka na vas v svetu, kjer nobeno sonce več ne zaide, kjer je noč zvezana in samo luč, enakovredna ljubezni, kot vzbujalnik, prežema vso nebeško območje.

Dopustite, da vam svetujem o pomenu razlag in razumevanju tistih besed

Evangelija, katere Sem nekoč pred več kot tisoči leti izrekel, v najvišjem duhovnem pomenu! Te vsebujejo vso Mojo Očetovsko ljubezen do Mojih otrok. Že takrat Sem hotel pokazati judovskem narodu, kakšno ljubezen ima lahko Stvarnik kot Oče in jo tudi mora imeti; vendar Me niso razumeli. In sedaj – na žalost moram priznati – sedaj Me ljudje razumejo še manj.

Nekoč Sem izjavil: «Moje breme je lahko!« - in danes jim ponovno govorim: »Kako je lahko breme ljubezni drugačno, kakor lahko, in ali ni jarem lažji, če ga pomaga nositi ljubezen?«

Razumite to dobro! Pustite svet, on vas lahko samo na trenutke osreči, nikoli vas ne more trajno zadovoljiti; kajti s posestjo posvetne dobrine preneha zadovoljstvo, da se le-ta doseže! Ni pa tako v duhovnem svetu! Moje kraljestvo je neskončno. Duhovna posest nima meja in nobenih preprek; zato je večno napredovanje mogoče. Z vsako stopnjo se doseže večji užitek, večja moč in večja sposobnost.

Medtem ko so v materialnih ali posvetnih stvareh potrebni določeni pogoji in okoliščine za dosego želenega, ponuja duhovni napredek zmeraj priložnost za napredovanje. Medtem ko v posvetnih stvareh zavisimo večinoma od drugih, je v duhovnem vaša notranjost največje skladišče, kjer leže skriti vsi zakladi neskončnega duhovnega sveta. To je vaša notranjost, kjer se Jaz lahko razodenem kot Oče, kot Sin in kot Najvišji Duh. Od tega razodetja zavisi vaš mir in spokoj in zahvaljujoč temu, se naučite gledati na vse težave v vašem življenju, ne kot kazen, temveč kakor na nujno potrebne preizkušnje. Takrat boste docela razumeli besede: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obremenjeni!« Ljubezen, ta večna neskončna ljubezen nebeškega Očeta vam je to breme sicer naložila – toda Ta vam ga tudi pomaga nositi.

Trpljenje in nezgode začasnega življenja potem niso več nadloga, temveč samo blagoslovi Očeta, ki svoje otroke ne želi vzgojiti v posvetne gospode, ampak v duhovne utiralce poti Njegovega nauka ljubezni tukaj in nekoč v tistem kraljestvu brez konca.

To si vzemite k srcu! Končni rezultat vam bo zagotovo dokazal, kaj stoji na koncu Matejevega Evangelija 11,30: «Kajti Moje breme je prijetno in Moj jarem lahek!« Amen

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige